

با بسیج و وحدت همگانی فاجعه آفرینان هشت و هفت ثور را درهم کوییم!

سی و پنج سال پیش سوسیال امپریالیست های روسی از طریق مزدوران خلقی و پرچمی شان با اجرای کودتای خونین هفت ثور، کشور را در آشوبی غرق ساختند که آتش آن تا اکنون شهرها و قریه جات ما را می سوزاند. تجاوز شش جدی توسط اشغالگران روسی برای تضمین بقای دولت دست نشاندهی پرچمی- خلقی که با بمباردمان بیرحمانه قرای افغانستان، کشتار جمعی، دستگیری ها، شکنجه و اعدام ده ها هزار انسان بیگناه، فرش میلیونها حلقه ماین، بی حرمتی بر عقاید و فرهنگ ما و آواره شدن یک سوم نفوس کشور به ظلمتکده های ایران و پاکستان توأم بود، جنبش مقاومت خود جوش مردم ما را قوی تر و گسترده تر ساخت.

درین میان دولت اشغالگر امریکا با اغتنام از فرصت طلایی، از آنسوی اوقیانوسها با سیاست ویتنامیزه کردن جنگ افغانستان برای حریف استراتژی یکش و همچنان برای ربودن ابتکار جنگ مقاومت از دست مردم افغانستان و جهت دهی آن به موازات اهداف شوم خویش، عقب جبهه ی جنگ یعنی کمپهای مهاجرین در پاکستان را هدف امیال شیطانی خود قرارداد و رهبری مقاومت را به زور دالر و اسلحه اش در اختیار یک مشت خاین بنیادگرا، جاهل، فاسد و وابسته قرار داد که عملاً اینان جنبش ضد روسی ما را با خیانت ها و توحش شان از پشت خنجر زدند.

در هشت ثور ۱۳۷۱ رژیم پوشالی نجیب با جانبازی های چهارده ساله ی مردم فقیر ولی غیور ما ساقط شد، ملت ما به جای دست یافتن به استقلال، آزادی، عدالت و رفاه، با خاک و خون یکسان گردید. خلای متعاقب شکست مفتضحانه ی روسها و مزدورانش بدستور امریکا و در تفاهم با آی.اس.آی. پاکستان، اوواک ایران، المباحث العامه عربستان و سایر مداخله گران، توسط تنظیم های منفور هفتگانه ی ساخت پاکستان و هشتگانه ی ساخت ایران در همدستی با بقایای وطنفروشان خلقی و پرچمی پر گردید. به اینصورت جشن پیروزی و افتخارات ملتی که ابرقدرتی را به زانو درآورده بود، توسط جلادان مذهبی به ماتم ملی مبدل شد. مقاومتگران واقعی تفنگ شانرا کنار گذاشتند، اما قصابان مردم با توسل به دین و مذهب تحت نام «جهاد» به چپاول و غارت و شرفباختگی پرداختند. بدینصورت بود که هشتم ثور به مثابه روز تیره تر و ننگین تر از هفتم ثور ثبت تاریخ ما گردید.

برای تنظیم های جنایت پیشه، تخریب شهر کابل وظیفه مقدس و مقدمی بود تا نمک حلالی، وفاداری و فرمانبرداری شان را به نمایش بگذارند. دستور سوختاندن و تخریب کابل و انهدام ساختارهای دفاعی، امنیتی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی کشور را که توسط جنرال اختر عبدالرحمن رییس آی.اس.آی. سالها قبل صادر شده بود، توسط گلبدین، ربانی - مسعود، سیاف، فهیم، دوستم، مزاری، محسنی و سایر ستمکاران قسی القلب به منصه ی اجرا گذاشته شد. حتی ربانی از حمیدگل رییس اسبق آی.اس.آی پاکستان دعوت کرد که کابل بیاید و در کنار او اداره امور را در کف گیرد.

این جانیان تنها در یلغار وحشیانه و جهاد شان برای تصاحب غنیمت و چوکی، خون بیش از هفتاد هزار انسان بیگناه کابلی را به زمین ریختند؛ بالاتر از هشتاد در صد آبادی شهر کابل را منهدم و تمامی دفاتر و تاسیسات دولتی و داشته های ملی را چپاول کردند؛ طی فرمانی، جنایتکاران پرچمی و خلقی را بخشیدند؛ غرامت جانی و مالی جنگ تجاوزگرانه را به روسها بخشیدند؛ آثار ارزشمند تاریخی را دزدیده در بازارهای پشاور لیلام کردند و بخشی را به جرنیل های پاکستانی هدیه دادند؛ آشکارا به ناموس مردم تجاوز نمودند؛ اختلافات قومی و مذهبی را بطرز بیسابقه دامن زدند؛ به عوض التیام زخم های ناشی از جنگ، بر آن نمک پاشیدند و در مجموع وطن ما را بدتر از روسها و نوکرانش در منگنه ی فاجعه و بربادی فرو بردند. و بدینصورت نقشی که سی.آی.ای. و آی.اس.آی. برای تنظیم ها در نظر گرفته بودند مو به مو اجرا گردید.

بنا «حزب همبستگی افغانستان» هشت ثور را روز نجات نه، بلکه روز سیاه و لکه ننگ ابدی تاریخ افغانستان دانسته همه ساله آنرا به مثابه روز خون و خیانت محکوم می کند.

جو بیزاری از تنظیم های جانی زمینه را برای امریکا و پاکستان مهیا ساخت تا با پروژه طالبان و القاعده صفحه دیگری از برنامه حساب شده شان را در افغانستان عملی سازند. آنان موجودات قرون وسطایی ای زیر نام طالب را وارد کشور نموده توسط آنان بساط حاکمیت کفتاران درنده خوی تنظیمی را که در واقع تاریخ مصرف شان سر رسیده بود برچیدند. طی این دوران پنج ساله بود که هزاران تروریست جهالت پیشه بنام عرب های افغان از کشورهای مختلف اسلامی به افغانستان سرازیر شدند تا وطن ما را به مرکز وحشت و ترور و جنون مذهبی تبدیل نمایند. کارنامه سیاه این گروه جنایتکار و حادثه یازدهم سپتامبر، دستاویز خوبی بود به امریکا تا با همدستی با ناتو کشور ما را زیر نام «مبارزه علیه تروریسم» اشغال نماید.

جهالت پیشگان طالبی با تجاوز نظامی امریکا بر کشور ما ظاهرا از صحنه حذف گردیدند و به عوض آن رژیم پوشالی کرزی روی صحنه آورده شد و رهبران خونخوار و پلید جنگسالار که سالها افغانستان و مردمش را زجر داده بودند، یکبار دیگر نکتایی و دریشی پوشانیده شده با مارک جدید وارد میدان شدند. یازده سال می شود که وطن ما در چنبره ابر قدرت خطرناک امریکا و بیش از چهل کشور متحدش گیر مانده؛ استقلال وطن ما پامال و افغانستان دلبند ما به مرکز رقابت های جاسوسی کشور های مختلف مبدل گردیده است. سران خونریز «هشت ثوری» که تا دیروز بخاطر «جهاد» در برابر «کفار» کف بر دهان می آوردند، امروز

طوق بندگی امریکا و ناتوی «کافر» را به گردن انداخته، مصروف زراندوزی و دین فروشی هستند و یک تعداد روشنفکران خاین و پلید در بدل دالر برایشان چاکری می کنند. قتل عام های همه روزه هموطنان ما چه از جانب اشغالگران و چه از جانب انتحاری های دستپرورده آنان مردم را در سوگ نشانده؛ حاکمیت همه گیر مافیا در تمام شئون زندگی کشور؛ فساد بی نظیر در تاریخ جهان، اقتصاد متکی بر مواد مخدر؛ ادامه ستم و رذالت وحشتناک در برابر زنان و دختران، ۶۵ در صد بیکاری و کسرتجارت بیش از ۹۶ در صد نمونه هایی از تلخکامی ملت اسیر ماست که همه ریشه در روزهای شوم هفت و هشت ثور دارد.

سرکردگان تنظیم های «هشت ثوری» در بندگی و عبودیت مقابل دولت متجاوز امریکا تا آن حد پیش رفته اند که با خروج قوای آنان از افغانستان خود را بی پدر تصور کرده، تلاش دارند امریکا را متقاعد سازند تا در افغانستان بمانند. تا وقتی امریکا در کشور ما حضور داشته باشد، نمی توان از صلح، رفاه، تمامیت ارضی، حقوق بشر و دیگر ارزشهای انسانی حرفی به میان آورد.

اما «حزب همبستگی افغانستان» مصمم است با تکیه بر مردم افغانستان و در اتحاد با سایر نیروهای واقعا ملی، آزادیخواه و ترقی پسند برای استرداد استقلال کشور تا خروج کامل اشغالگران و خلع قدرت مزدوران شان، تحقق دموکراسی و تامین عدالت مبارزه نماید. ما به این باوریم که تنها با اتحاد و مبارزه علیه عاملان روزهای شوم هشت و هفت ثور و اربابان خارجی شان می توان این لکه های ننگین را از دامان وطن ما سترد.

کوتاه باد دست اشغالگران از افغانستان!
ننگ و نفرین بر فاجعه آفرینان هفت و هشت ثور!

حزب همبستگی افغانستان

۸ ثور ۱۳۹۲ (۲۸ اپریل ۲۰۱۳)